

రఘుణభాస్కర

(33)

(జిన్నారులో శ్రీ నాన్నగారి ప్రవచనము, 25-2-96)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

తిలక్కిగారు భగవదీతకు వ్యాఖ్యానం ప్రాపారు. ఆయన 2 వ అధ్యాయంలో 47వ శ్లోకమునకు ఎక్కువ ప్రాముఖ్యత ఇచ్చారు.

కర్మణ్యే వాధికారస్తే మాఘలేషు కదాచన
మా కర్మఫలహేతుర్భార్యాతే సజ్జోస్త్వ కర్మణి

నీకు పని చేయటానికి అధికారం ఉంది. నీవు పని చేసినపుడు ఫలితం రావచ్చును, రాకపోవచ్చును. ఫలితము మిాద నీకు అధికారము లేదు. అది ఈశ్వరుని చేతిలో ఉంది. కర్మఫలితము నీ చేతిలో లేదని పని మానకూడదు. ఫలితం వచ్చింది అనుకో ఆ ఫలితం నా వలననే వచ్చింది, దానికి నేనే కారణము అని అనుకోవద్దు. కర్మఫలమునకు కారణం కాకూడదు. కర్మఫలంమిాద నీకు అధికారం లేదు కాబట్టి ఈశ్వరు నేను పని చేయనని పనిమిాద విరక్తి పెట్టుకోవద్దు.

నీ దేహ ప్రారభమునుబట్టి పరమేశ్వరుడు నీకు ఏ పని అయితే ఇచ్చాడో ఆ పనిని ప్రీతితో చెయ్యి, ప్రేమతో చెయ్యి. కర్మఫలానికి హేతువు కావదు. ఏ పనిచేస్తే పనిలో నుండి విడుదల పొందుతావో, ఎలా పనిచేస్తే పనిలోనుండి విడుదల పొందుతావో అటువంటి పనిచెయ్యి. పనిచేస్తూ పనికి మనం దూరం అవ్యాలి. కర్మఫలాన్ని ఎవడైతే ఆశించదో వాడు కర్మ చేసినా చేయనివాడితో సమానము. పునర్నృ హేతువులు వాడికి పడువు. కర్మఫలం నావలననే వచ్చింది. అనుకోన్నవాడికి కర్తృత్వం పెరుగుతుంది. కర్తృత్వమే మన దుఃఖానికి కారణము. దేహమునకు పరిమితమైన బుద్ధిని కర్తృత్వం అంటారు.

ఎవడి వాసనలుబట్టివాడు పుడుతున్నాడు. ప్రారబ్బిం పూర్తి అయిపోతేవాడి శరీరం చనిపోతుంది. తరువాత వాడి వాసనకు అనుగుణమైన శరీరం కూడా ప్రకృతి చేస్తుంది. ఇది అంతా నా సమక్కంలో ప్రకృతి చేస్తోంది. నాకు ఏమీ సంబంధము లేదు అంటున్నాడు భగవంతుడు. ఎవడి గుణాన్ని బట్టి, వాసనబట్టి వాడు నడుచుకొంటున్నాడు. పుట్టటాలు, చావటాలు ఇవి అన్ని నాకు సంబంధం లేదు. ఇది అంతా ప్రకృతి చేసుకొనిపోతోంది, మాయ చేసుకొనిపోతోంది. నిద్రపోయే వాడికి కలలు వస్తాయి. మెలుకువలో ఉన్నవాడి దగర కల యొక్క ఆటలు సాగవు. ఆదే విధంగా అజ్ఞానములోనుండి బయటకు వచ్చినవాడిని మాయ ఏమీ చేయలేదు.

చిల్లర చిల్లర కోరికలు, స్వల్పమైన కోరికలు భగవంతుని కోరుకొనేవాడు జనన మరణ చక్రమునుండి బయటకు రాడు. నాకు మోక్కం తప్పించి జంక ఏమీ వద్దు అని ఎవడైతే కోరుకొంటున్నాడో వాడు మాత్రమే ఈ జనన మరణ చక్రమునుండి బయటకు వస్తాడు. మనం మోక్కంను కోరుకోము. తాత్కాలిక అవసరాలను కోరుకొంటాము. మనకు దూరద్భుతి తక్కువ. ఈ కోరిక కోరుకొంటున్నాము పరిణామం ఎలా ఉంటుంది అని ఆలోచించుకోము. ఆలోచన పెరగాలన్నా, అధ్యాత్మకంగా అభివృద్ధిలోనికి రావాలన్నా ఆహారం విషయంలో జాగ్రత్తగా ఉండండి. నీ మాటను స్వాధీనం చేసుకోవాలి. కొంతమంది అవసరము

లేకుండా మాటాడతారు. అవసరం లేకుండా నీ ఆహంభావనకోసం మాట్లాడే అలవాటు ఉంటే ఆ అలవాటులోనుండి విడుదల పొందటానికి ప్రయత్నం చెయ్య. అదే సాధన. కొంతమంది వారిని వారు పొగడుకొంటారు. ఇతరులను విమర్శిస్తారు. ఇలా జీవిస్తూ ఉంటే ఎన్ని శాస్త్రములు చదివినా ప్రయోజనం ఏమి ఉండదు. ఆహర విషయంలోనూ, మాటల విషయంలోనూ జాగ్రత్త లేకపోతే గిత 18 అధ్యాయాలు చదివినా ఉపయోగం లేదు, ఆధ్యాత్మికంగా వికాశం పొందలేవు.

నీవు మాట్లాడే మాట ఎదుటివారికి పొతవుగా ఉండాలి. ప్రీతిగా ఉండాలి. క్షేమం కలగజేసేదిగా ఉండాలి. ఏ పేని చెయ్యాలి, ఏ పని చెయ్యకూడదు అని అలోచించుకొని పని చెయ్య. చేతులను అదుపులో పెటుకో. వాక్కును అదుపులో పెటుకో. ఆహరం విషయంలో జాగ్రత్తగా ఉండు. ఇవి అన్ని అదుపులో పెటుకోంటే ఆధ్యాత్మిక అభిపృధికి నీకు సహకారం అందుతుంది. వీటిని అదుపులో పెటుకోవాలంటే నీకు ఇషమైన న్యామమును తీసుకొని మనస్సులో స్వరించుకో అని శ్రీకృష్ణ చైతన్యుడు చెప్పాడు. భగవంతుడు మన హృదయంలో ఉన్నప్పటికి మనకు అనుభవంలోనికి రాకుండా ఏవరో ఇతరులు అడ్డురాఘటంలేదు, మన మనస్సులో ఉన్న కల్పమే అడ్డువస్తాంది. ఆ కల్పపాన్ని తోలగించేదే భగవంతుని న్యామము. అన్ని మారములు సమానమే. ఒక్కొక్క మానసిక ప్రపుత్రినిబట్టి ఒకో మార్గము ఇషపడతారు. ఏ మారములో ప్రయోణించినా మనస్సులోని కల్పపాన్ని తోలగించుకోవాలి.

నీ కోరికనుబట్టి, నీ వాసననుబట్టి నీవు పనిచేస్తున్నావు. నీవు ఇలా పనిచేస్తూ దేవుడిమిద పెడతావు ఏమిటి? నేను చెయ్యమని చెప్పిన పేని చేస్తే దేవుడు చెయ్యమన్నాడు, చేసాను అనుకోవచ్చు. నీ వాసనకు అనుగుణంగా పనిచేస్తే నాకు ఏమి సంబంధము లేదు. జననమరణ చక్రము, ఈ మాయ నిన్ను విడిచిపెట్టవు. ఇందులో తిరుగుతూ ఉండవలసిందే అంటున్నాడు భగవంతుడు. ఈ పని నావలన అయింది అని నీవు అనుకొంటున్నావు. నీ అజ్ఞానమువలన అలా అనుకొంటున్నావు. నీలో ఉన్న అజ్ఞానము, మాయ కలుగజేస్తాంది. మాయ ఎటుతిరగమంటే అటుతిరుగుతున్నారు. మిారు మాయ చేతిలో ఉన్నారు గాని నా చేతిలో లేరు. మిారు అందరూ మాయకు భక్తులు. నాకు భక్తులు కాదు అంటున్నాడు పరమేశ్వరుడు. నాకు భక్తులు అయితే నేను చెప్పిన పని మిా స్వయభావమునకు ఇషం లేకపోయినా మిారు చెయ్యాలి. కానీ నేను చెప్పినట్లు మిారు చేయటంలేదు. మిా వాసన ఎలా చెయ్యమంటే అలా చేస్తున్నారు. అందువలన మిారు మిా వాసేనకు భక్తులు, మాయకు భక్తులు గాని నాకు భక్తులు కాదు. ఈ పని నావలన అయింది అంటే గొప్పవస్తుంది, గొరవం వస్తుంది అని అనుకొంటున్నావు. మాయ నిన్ను చుట్టివేస్తాంది. అనేక నీచ జన్మలకు ఇది కారణం అవుతుంది అని నీకు తెలియటం లేదు. అందుచేత వివరిణకోసం చెపుతున్నాను అంటున్నాడు భగవంతుడు.

చాలామంది మాయగురించి అలోచిస్తారు. మనస్సు విడిచిపెట్టి మాయలేదు. నిరంతరము నన్ను స్వరించటంవలన, నన్ను చింతించటం వలన నిన్ను మాయ విడిచిపెడుతుంది అని భగవంతుడు చెపుతున్నాడు. నిరంతరము భగవంతుని గురించి అలోచించగా, అలోచించగా మనస్సు నశిస్తుంది. మనస్సు నశిస్తే మాయ నశిస్తుంది.

ఫలితం ఆశించకుండా పనిచెయ్యటం ఎలాగ అని కొంతమంది అంటారు. నీ దేహ ప్రారభములో రావలసి ఉంటే నీవు ఆశించకపోయినా అది వస్తుంది. నీ దేహ ప్రారభంలో లేదు అనుకో నీవు ఆశించినా కూడా అది రాదు. కర్మఫలానికి పోతువు కావద్దు.

నదికి వరద వచ్చినపుడు గడ్డిపరక ఎంత వేగముగా కొట్టుకొనిపోతుందో అదే విధంగా ఈ సంసార సముద్రములో కొట్టుకొనిపోతున్నావు. నిన్ను రక్షించేవాడు ఎవడో లేదు. నీ జీవితం మలుపు తిరగాలంటే ఈ ఒక్క శ్లోకం చూలు అని తిలక్కగారు చెప్పాడు. ఇది నీ గుండెకు పుట్టించుకొంటే ఒడ్డుకు వచ్చేస్తావు

అని తిలక్గారు చెప్పారు. ఈ శోకం అరం అయితే నీకు శోభం తగుతుంది. దేహము చనిపోయిన తరువాత నీవు ఏమీ బాగుపడవు. మరల కొత్త దేహము వచ్చేలోపుగా నీవు బాగుపడటానికి అవకాశము లేదు. కొత్తదేహము వచ్చాక సాధన చెయ్యాలి. ఈ లోపుగా కాలం వృధా అవుతుంది. నీవు కొంత శాంతిని పొందాలంబే, కొంత వికాశం చూడాలంబే ఈ శోకం మాకు అర్థమయితే శాంతి మాకు తెలుస్తుంది అని తిలక్గారు అంటున్నారు.

కొంతమంది వారికి కలిసివస్తుందంటేనే పని చేస్తారు. లేకపోతే చేయరు. ఇతరులకోసం పనిచేయరు. వారి మనస్సును సంస్కరించుకోవటంకోసం పని చేయరు. అది శ్రేయస్సు మారము. శ్రేయస్సు మారములో ఉన్నవాడికి గమ్యంమిదే దృష్టి ఉంటుంది, వాడి దృష్టి అంతా మోక్షంమిదే ఉంటుంది. ఇంక్ ఇతర గొడవలు ఏమీ ఉండవు. మనకు కుటుంబంలో ఎమైనా సమస్యలు వస్తే ఆవి పరిష్కారం చేసిపెటుమని భగవంతుని ప్రారించవచ్చు, ఆయన నెరవేర్పవచ్చును. కాని జనన, మరణ చక్రము మాత్రము నీన్ను విడిచిపెట్టదు అంటున్నారు తిలక్గారు. ఒక్క మోక్షం తప్పించి అల్పమైన, స్వల్పమైన కోరికలకు ఈ వేళ పచ్చగా ఉండి రెపు ఎండిపోయే కోరికల జోలికి వెళ్ళవదు అంటున్నారు. ఈ లోకమునకు సంబంధించిన విషయములు, పరలోకంలో సుఖంగా ఉండాలని దేవుని ప్రారిస్తున్నాము గాని జనన, మరణచక్రమునుండి బయటపడటానికి నీవు కృషి ఏమీ చెయ్యటంలేదు. ప్రేయస్సు మారంసుండి శ్రేయస్సు మారములోనికి రా. అజ్ఞానములోనుండి జ్ఞానంవైపునకు నీ జీవితం మలుపు తిరగాలించే ఈ శోకం నీ గుండెకు పట్టాలి అంటున్నారు తిలక. ప్రేయస్సు రుచిగా ఉంటుంది. కొంతకాలమునకు ఆరుచీ విషంగా మారుతుంది. బాహ్యమైన రుచులకు అలవాటుపడ్డారు కాబట్టి నేను చెప్పే మాటలు విషంలాగ ఉంటాయి. నేను చెప్పేమాటలు జాగ్రత్తగా విని అరంచేసుకొని మీ బుర్రకు పటించుకొంచే అప్పుడు అమృతంలాగ ఉంటాయి. బాహ్య విషయాలవలనే వచ్చే సుఖాలు అన్నీ ప్రేయస్సు. భగవంతుని స్వరించటంవలన మికు శాంతి కలుగుతుంది. అది శ్రేయస్సుకు తీసుకొని వెళుతుంది. అమృత స్థితిని కలుగజేస్తుంది.

భగవంతుని ప్రీతికోసం పనిచెయ్యాలి. లోకంకోసం కాదు, భోగంకోసం కాదు. భగవంతుడు చెయ్యమన్నది చేయటం కర్చు. భగవంతుడు చెయ్యమని చెప్పినపనులు చెయ్యకుండా ఉండటం అకర్చు. భగవంతుడు మనకు ఏ పని అయితే అజ్ఞాపించాడో ఆ పనిలోనుండి తప్పించుకోవటం అకర్చు. భగవంతుడు నిపేదించిన పనులు చేయటం వికర్చు. భగవంతుడు చేయవద్దని చెప్పిన పనులు చేయటం వికర్చు.

కర్మను విడిచిపెట్టాలన్న ఆస్కరికి నీకు వదు. కొంతమంది కోరిక లేకపోతే ఆపని అవ్వదేమో అనుకొంటారు. నీ కోరిక ఘలాన్ని ఇవ్వదు. నీ కోరికకు శక్తి లేదు. శక్తి ఈశ్వరుడిది. ఈశ్వరుని అజ్ఞానమనసరించి అది నెరవేరుతుంది. నీ కోరికనుబట్టి అది నెరవేరదు. ఘలం అనేది నీ చేతిలో లేదు. నీ కోరికతో సంబంధం లేకుండా రావలసి ఉంటే అది వస్తుంది. లేకపోతే నీవు ప్రయత్నం చేసినా అది రాదు. సుప్యు చేసేపని చెయ్యి. ఘలితం వస్తుంది, రాదు అనే గొడవలు నీకు ఎందుకు? నీ గొడవ సుప్యు చూసుకో. ఘలితాన్ని ఆశించవదు అని భగవంతుడు చెపుతున్నాడు కాని ఘలితం రాదు అని చెప్పటంలేదు అరంచేసుకొండి. పనిచేసి ఘలితం ఎప్పుడు వస్తుందా అని ఎదురుచూస్తారు అనుకొండి. ఆ ఘలితం వచ్చినప్పేడు నీ కొంప ముంచుతుంది అంటున్నారు. ఆశించకుండా వచ్చినది నిన్ను బంధించదు. ఆశించి తెచ్చుకొన్నది నిన్ను బంధిస్తుంది. అనేక జన్మలకు కారణం అవుతుంది. ఆశించకుండా వచ్చినది నిన్ను పునర్జన్మలోనికి తీసుకొనివెళ్ళదు సరికదా నిన్ను అజ్ఞానములోనుండి బయటకు తీసుకొనివస్తుంది. అందుచేత ఘలం జోలికి వెళ్ళవదు. వెళ్ళవద్ద అన్నానని రాదు అనుకోకు. ఎంత జాగ్రత్తగా చెపుతున్నాడో చూడండి. ఇంత వివరంగా ఎవరు చెపుతారు. పరమేశ్వరుడు కాబట్టి చెపుతున్నాడు. ఏదో రకంగా మన బుర్రకు పటించటంకోసం చెపుతున్నాడు.

శరీరానికి రోగం వచ్చింది అనుకోండి ఎవరూ ఆశ్చర్యపడునక్కరలేదు. శరీరమే ఒక రోగము. ఆ రోగమునకు ఇంకో రోగం వచ్చింది అన్నారు భగవాన్. The body itself is a disease.)

అంటా వ్యాపించి ఉన్నవాడు, సర్వజ్ఞుడు, వికారములు ఆకారములు లేనివాడు, అన్ని కాలములలో ఉన్నవాడు భగవంతుడు. ఆయనే ఈ లోకానికి ప్రభువు. కానీ నేను ప్రభువుని అని ఆయన అనుకోవటంలేదు. అక్కడ కర్తృత్వం లేదు. ఆయనకు తెలియకుండా ఈ స్పష్టిలో ఎక్కడా ఏమి జరుగదు. మించి జీవితంలో ఏదైనా సంఘటన జరిగింది అనుకోండి. ఏమిటి ఇలా చేసావు అని ఆయనను అడగవలసిన పని లేదు. మించి జీవితంలో ఆ సంఘటన జరగుతోంది అని ఆయనకు తెలుసు. ఆయనకు తెలిసినపుడు నీకు కంగారు ఎందుకు. నీ పాపాన్ని గ్రహించను, పుణ్యాన్ని గ్రహించను. నీ పాపపుణ్యములతో నాకు సంబంధములేదు అని భగవంతుడు చెపుతున్నాడు. భగవంతునికి మిత్రులు లేరు, శత్రువులు లేరు. మనిషికి మనిషికి ఉన్నది వ్యాపార సంబంధము. ఈ సహాయం చేస్తే భవిష్యత్తులో మనకు వాడు ఏమి ఉపకారము చేస్తాడు అని ఆశించి సహాయం చేస్తే అది వ్యాపారం అవుతుంది కాని పుణ్యం కాదు. మించి పుణ్యం, పాపం, మంచి, చెడు నాకు ఏమి అక్కరలేదు. నీ ప్రవత్తినిబట్టి వాసననుబట్టి మీరు పనులు చేస్తున్నారు. మించి తిప్పులు మీరు పడుతున్నారు. వాటితో నాకు సంబంధం ఏమిటి? మించి చేసుకొని దేవుడు ఇలా చేసాడు అంటారేమిటి? అందులో నన్ను జరికిస్తారేమిటి? పాపం చేస్తే దుఃఖం వస్తుంది. మిమ్మల్ని పాపం చేయమని నేను చెప్పానా? నావలన మీకు దుఃఖం వచ్చింది అంటారేమిటి? అంటున్నాడు భగవంతుడు. మీరు పుణ్యంచేసినా, పాపం చేసినా మించి వాసననుబట్టి చేస్తున్నారు. వాటితో నాకు సంబంధం లేదు. భక్తియోగము, కర్మయోగము, జూనయోగము ఏదో ఒకే యోగమును అనుసరించండి, ఏదో ఒక దేవుని ఆశ్రయించండి ఈ ప్రకృతినిదాటే బయటకు రండి అని చెపుతున్నాడు. ఈ ప్రకృతిని దాటతేకదా నీకు నా స్వరూపమును ఇచ్చేది అంటున్నాడు భగవంతుడు.

కుట్టు (నీ దుఃఖానికి కారణము లోపలే ఉంది, బయట లేదు. మా అత్తగారివలన బాధపడుతున్నాము అంటారు. నీ దేహ ప్రారబ్ధంలో బాధపడేవంతు ఉంటే అత్తగారు అక్కరలేదు ఏదో రూపములో వచ్చేస్తుంది. ఇది అరంచేసుకోకుండా బయటివారిని తిడుతున్నాము. ఇదే మాయ. దేహప్రారబ్ధంలో ఉంది కాబట్టి మనకి ఈ దుఃఖము వచ్చింది అని అనుకోవటంలేదు. మా అత్తగారు కారణం అనుకోంటున్నాము. ఇక్కడే మాయ వచ్చేసింది అంటున్నాడు భగవంతుడు. ఇలా అనుకోవటంవలన అత్తగారిమిద పగ, విరోధం వస్తాయి. పగ, విరోధం మరల జన్మలను తీసుకొని వస్తాయి. మికు దుఃఖం వస్తూ ఉంటే దానికి వ్యక్తులు కారణం అనుకోవద్దు. ప్రారబ్ధం ప్రకారం వస్తోంది అని గ్రహించండి.) మనలను చూసి ఎవరైనా ఆసూయపడితే వారికి దూరంగా ఉండాలి. వారితో విరోధం వద్దు, వారితో స్నేహం కూడా వద్దు. ఉదాసీనంగా ఉండండి.

మాయలో ఉన్నవారు అంతా సంసారులే. సంసారం అంటే కుటుంబంకాదు. సంసారులు లోకమను చూసి ఎందుకు మోహపడుతున్నారు అంటే వారిలో ఉన్న జ్ఞానమను అజ్ఞానము కప్పివేస్తోంది. కాబట్టి లోకమను చూసి మోహపడుతున్నారు. వారు సాధన చేసి త్రిజ్ఞానమను తోలగించుకోంటే లోకమను చూసి మోహపడరు. నీ హృదయంలో నేను ఉన్నాను. నన్ను మిారు తెలుసుకోవటానికి నేను అడ్డువస్తున్నానా అని అడుగుతున్నాడు. నేను ఏమీ మిాకు అడ్డురావటంలేదు. నీ అజ్ఞానమే అడ్డువస్తోంది. అది తోలగిపోతే ఉన్న వస్తువు ఉన్నటుగా నీకు వ్యక్తం అవుతుంది అంటున్నాడు కృష్ణుడు. ఈ గొడవలు అన్నీ మన నెత్తిమిాద పెట్టి ఆయనే తప్పుకోంటున్నాడు. కృష్ణుడు ఏమి చెపుతున్నాడో అంటే నేను ఎక్కుడో ఉన్నాను అని అనుకోకీ, పరాయివాడిని అనుకోకు. నీ బంధువులకంటే, నీ స్నేహితులకంటే అందరికంటే దగరివాడిని ఎందుకంటే నీ స్వరూపంగానే ఉన్నాను. నీకు స్వరూపజ్ఞానం లేకపోవటం వలన లోకం

మిద మోహం కలుగుతోంది. శాంతి అనందము నీలోపలే ఉన్నాయి. నశించని వస్తువు ఒకటి నీలోపలే ఉంది. నీ శరీరం ఉండగానే ఆ వస్తువు తాలుక సుఖాన్ని, శాంతిని నీవు పొందవచ్చు. నీ అజ్ఞానమే దీనికి అడ్డు వస్తోంది. దానిని తొలగించుకోవటానికి నీవు చేసే ప్రయత్నమే సాధన. దానిని నీ అంతట నీవు తొలగించుకోలేవు. నిరంతరము నన్ను పూజించు, నన్ను జపించు, నాకు ఇష్టమైన పనులు చెయ్యి, నాకోనం జీవించు అలా చేస్తూ ఉంటే నా అనుగ్రహంవలన అజ్ఞానం ఉడిపోతుంది అంటున్నాడు భగవంతుడు. నిరంతరము ఆయన గౌడవలో ఉంటే మాయ ఉడిపోతుంది అంటున్నాడు. మనం బోత్రిగా భక్తిలేని వాళ్ళము కాదు. మనది ఈగల భక్తి అన్నారు రామకృష్ణుడు. ఈగలు ఏమి చేస్తాయి అంటే ఒక నిమిషం మితాయిమిద వాలుతుంది. తరువాత మలంమిద వాలుతుంది. అలాగే మనంకూడా కొంతకాలం దేవుని గౌడవలో ఉంటాము. కొంతకాలం ప్రకృతి గౌడవలలో ఉంటాము. అందువలన మనది ఈగల భక్తి. నీ భక్తి ఈశ్వరాభిముఖంగా ఉండాలి. నిరంతరము భగవంతుని ధ్యాసలో ఉండాలి. మికు భగవంతునిమిద ప్రేమ కుదిరితే, మధురభక్తి కుదిరితే, ప్రైతి కుదిరితే ఆయనలో నీన్ను ఐక్యం చేసుకొంటాడు.

ఎప్పుడైనా దుఃఖం వస్తుంది అనుకోరడి. కొంతసేపు ధ్యానం చేసుకొంటే దుఃఖము తగుతుంది. అంతమాత్రంచేత లోపల అజ్ఞానం పోదు. మేము గురువు దగరకు వెళ్ళాము, ఆయన భము తగుతుంది. అంతమాత్రంచేత లోపల అజ్ఞానం పోతే ఈ గౌడవ అంతా ఎందుకు? ఇలా బూడిద ఇచ్చారు అంటారు. బూడిద తీసిజస్తే అజ్ఞానం పోతే ఈ గౌడవ అంతా ఎందుకు? ఇలా చిట్టాలువలన పోదు. అజ్ఞానం బయట లేదు. నీలోపల ఉంది. నీ మాటద్వారా, చేతద్వారా దానిని తొలగించుకోవటానికి ప్రయత్నం చేస్తూ నీకు నీవు సహకరించుకొంటే భగవంతుని సహాయం అందుతుంది. అప్పుడు అజ్ఞానంనుండి బయటపడగలవు.

ఎవడివాసనకు తగిన శరీరం వాడికి ఇవ్వటం ఇది అంతా మాయ చేస్తుంది. కర్మఫలం వాడు అనుభవించాలికిడా. వీటితో నాకు సంబంధం లేదు. నా మిద నిషూరం వెయ్యివదంటున్నాడు భగవంతుడు. అడాకరు డాకరుపనిని చేస్తాడు, ఇంజనీర ఇంజనీరపనిని చేస్తాడు, వేద్రంగివాడు వేద్రంగిపనిని చేస్తాడు. ఈ పనీలతో నీకు సంబంధం లేదు. ఆ పనులు చేయమని నేను ఏమి చెప్పలేదు. వాడి వాసననుబట్టి మాయవాడికి ఆ పనులు అప్పజెప్పింది. వీటితో నాకు ఏమి సంబంధము లేదు అంటున్నాడు. నీ కర్తృతోటి, నీ కర్తృత్వంతోటి, నీ పాప పుణ్యములతోటి, నీ చావుపుటుకలతోటి, నీ రంగుతోటి నాకు సంబంధం లేదు. ఇది అంతా మాయ చేసే పని నాకేమి సంబంధం లేదు. I am above all these things. వారి వాసననుబట్టి ఇష్టమైన వృత్తిలోనికి వెళుతున్నారు దానినిబట్టి కర్మ చేస్తున్నారు. నాకు సంబంధంలేదు. ఇలా వాసననుబట్టి ఇష్టమైన వృత్తిలోనికి వెళుతున్నారు దానినిబట్టి కర్మ చేస్తున్నారు. నాకు సంబంధంలేదు. ఏమి సంబంధం లేదు అని చెప్పే భగవంతుడు మనలను విడిచిపెట్టిలేదు. మన స్వరూపంగానే ఉన్నాడు.

ఎవడి కర్మను వాడే కల్పించుకొంటున్నాడు. నేను ఏమి కల్పించుకోమని చెప్పటంలేదు. వీటితో భగవంతునికి సంబంధము లేదు అంటున్నాడు. కృష్ణుడు భగవంతుడే. అయినప్పటికీ ఇక్కడ నాకు సంబంధం లేదు అని సంబంధము లేదు అంటున్నాడు. మరల మనలను ఇక్కడ మాయలో పెడుతున్నాడు. చెప్పటంలేదు. భగవంతునికి సంబంధం లేదు అంటున్నాడు. మరల మనలను ఇక్కడ మాయలో పెడుతున్నాడు. కృష్ణుడు దేవుడు కాదు, దేవుడు ఎక్కడో ఉన్నాడు అనుకొంటాము. కృష్ణుడు వేరు, దేవుడు వేరు అనుకొంటాము. మాట మాటకు మాయలో పెట్టేస్తున్నాడు. మనం ఆ మాయకు దోరికేస్తున్నాము. అందులో పడిపోతున్నాము. ఇందులోనుండి బయటకు రావాలి అనే సంకల్పము నీకు ఉంటే రుచిలోనుండి అమృతంలోనికి రావాలి, చనిపోయే స్థితిలోనుండి చావులేని స్థితికి రావాలి. అది నీ హృదయంలోనే ఉంది.

నీ జనన మరణ ప్రవాహమును నేను తిప్పటంలేదు. నీ వాసననుబట్టి మాయ తిప్పుతోంది, అజ్ఞానం తిప్పుతోంది నేను తిప్పటం లేదు.

కర్మఫలాన్ని ఆశిస్తూ పనిచేస్తూ ఉంటే చావటం, పుట్టటంతప్ప ఇంకో పని లేదు. కర్మఫలాన్ని ఆశించటం

మానివేసారా మాకు ఈశ్వరుడు దొరుకుతాడు అంటున్నారు తిలక్గారు. మా స్వరూపం మాకు దొరుకుతుంది. కర్మఫలమును ఆశించి, వచ్చిన ఫలమును భోగించి ఆ గొడవలు మాకు జష్టమైతే ఆ గొడవలలోనికి వెళండి. కర్మఫలాన్ని ఆశించటం మానివేస్తే అప్పుడుకూడా దేవునికి సంబంధం లేదు కాని ఏమవుతుంది అంటే మేఘం తప్పుకొంటే సూర్యుడు మనకు ఎలా కనబడతాడే కర్మఫలం ఆశించటం మానివేస్తే మాయ ప్రక్కకు తప్పుకొని లోపల ఉన్నదేవుడు మాకు కనిపిస్తాడు. కర్మఫలాన్ని ఆశించకుండా ఉంటే మనకు రెండు లాభములు (1) ఫలం మనచేతిలోనికి వస్తుంది. (2) మాయ తప్పుకొంటుంది. అప్పుడు దేవుడు తెలియబడతాడు.

మారు వచ్చి శ్రద్ధగా వినండి అని వివేకానంద ఒకోసారి చెప్పేవారట. అలా చెప్పినపుడు వారు మాకు ఎలా కుదురుతుంది. మేమంతా గృహస్తలము. మాకు ఎక్కడ సాగుతుంది అనేవారట. అప్పుడు వివేకానంద గృహస్తలము, గృహస్తలము అంటున్నారు గృహాన్ని మారు పట్టుకొన్నారా? ఎక్కడికి వెళ్ళవద్దని గృహము మిమ్మలను పట్టుకొండా అనేవారట. గృహం ఏమి నీకు చెప్పటం లేదు. నీవే అలా అనుకొంటున్నావు.

తిలక్గారు చెప్పే విషయంలో ప్రాముఖ్యత ఎక్కడ ఉండి అంటే మనిషికి దుఃఖము వస్తోంది. ఎంత డబ్బు ఉన్న దుఃఖము వస్తోంది. దానికి కారణం కర్తృత్వం. ఆ కర్తృత్వమును నేను కల్పించటంలేదు. మాలో ఉన్న వాసననుబటీ మాయ కల్పిస్తోంది. కర్తృత్వమునకు నాకు ఎట్టి సంబంధంలేదు. మాయ నశిస్తే కర్తృత్వం నశిస్తుంది. కర్తృత్వము నశిస్తే దుఃఖము నశిస్తుంది. అంటే ముందుగా మాయ నశించాలి. మాయ ఎలా నశిస్తుంది అంటే నన్ను ఆశ్చర్యిస్తే, నా రూపమును ధ్యానిస్తూ ఉంటే, నా నామమును స్వరిస్తూ ఉంటే, నిరంతరము నన్ను తలపెట్టుకొంటూ ఉంటే మాయ నశిస్తుంది. నా గురించి మాటాడుకోండి, నా గురించి ఆలోచించండి, నా పని చేయండి, ఎ గొడవ లేకుండా ఉండలేదు కాబట్టి నా గొడవ పెట్టుకోండి. ఇది అంతా ఎందుకు చెపుతున్నాడు అంటే ఆయన గొడవలో మనం ఉంటే మాయ నశిస్తేంది. మాయ నశిస్తే కర్తృత్వం నశిస్తుంది. కర్తృత్వం నశిస్తే దుఃఖము నశిస్తుంది. అప్పుడు ఇంక మాకు జన్మనాదు. నిరంతరము ఏ క్షణం వైకుంఠములో ఉన్నట్లు ఉంటుంది.

ఏ సుఖం తెలిసిన తరువాత దానికి మించిన సుఖం లేదు అని తెలుస్తుందో, ఏ జాంతిని పొందిన తరువాత దానికి మించిన శాంతి లేదని మాకు తెలుస్తుందో, ఏ ఆనందమును పొందిన తరువాత దానికి మించిన ఆనందము లేదని మనకు తెలుస్తుందో అట్టి సుఖంలోనికి, అట్టి జాంతిలోనికి, అట్టి ఆనందములోనికి మేలుకోండి అని కృష్ణుడు చెపుతున్నాడు.

(ఈమధ్య బాగా చదువుకొన్న వ్యక్తి ఒకరు వచ్చి నేను దానిగురించి తెలుసుకొండాము అనుకొంటున్నాను, అది తెలుసుకోవాలి అనుకొంటున్నాను, ఇది తెలుసుకోవాలనుకొంటున్నాను అని చెపుతున్నారు. ఏది తెలుసుకొండాము అని అనుకొన్న తక్కడ నేను ఉంది. అన్ని విషయాలలోనూ నేను ఉంది. ఈ నేనుయెక్క స్వరూపం తెలుసుకోకుండా, ఈ నేనుయెక్క మూలం తెలుసుకోకుండా ఈ నేను ఆధారంగా చేసుకొని ఎన్ని వియులు నేర్చుకున్నప్పటికి, ఎన్ని శాస్త్రములు చదివినప్పటికి నీకు పాండిత్యము రావచ్చును గాని మూర్ఖత్వంపోదు. ఇటువంటివారిని చదువుకొన్న మూర్ఖులు అన్నారు భగవాన్.) ⑤